

Н. І. Гнатківська

*магістрантка спеціальності «Соціальна робота»
Тернопільського національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка
Gnatkivska29@gmail.com*

*Науковий керівник –
кандидат педагогічних наук, доцент
Г. В. Лециук*

СОЦІАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ РЕЛІГІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УКРАЇНІ

У сучасному світі кожна людина самостійно визначає, яку релігію вона сповідує. Часто люди не розглядають релігійну організацію як інструмент розв'язання проблем і задоволення різних запитів. Проте реалії сьогодення такі, що релігійна організація залишається однією з основних форм, за допомогою яких віруючі громадяни задовольняють свої потреби.

Релігійні організації існували з давніх часів і активно приймали участь у розв'язанні проблем людей, надавали допомогу у вирішенні різного роду питань. Попри це, роль церкви змінюється в залежності від державної ідеології. Так, у Радянському Союзі роль церкви відійшла на другий план. У 1991 році, після відновлення Україною незалежності, релігійні організації почали активно відроджуватись та функціонувати. Церква та релігійні організації стала не уявною частиною суспільного життя, а активними суб'єктами діяльності.

Вважається, що М. Вебер, основоположник соціології, зробив великий внесок у розробку теоретичних проблем соціології релігії. Він дуже високо оцінив соціальну роль Церкви як самостійної сили, незалежної від політичної структури суспільства. Суспільству необхідна релігія, оскільки вона є соціальним фактом та будівельним матеріалом будь-якого суспільства [1].

Головна функція релігії пов'язана із наданням допомоги людям, які відчувають психологічну незахищеність в умовах життєвих негараздів. Як дитина намагається знайти порятунок від своєї незахищеності у батьків, так і дорослі люди, які в силу будь-яких причин не змогли пристосуватися до життя, намагаються знайти захист у Бога [3].

Щорічно релігійні організації України проводять благодійні заходи, витрачаючи на них десятки мільйонів гривень. Мова йде про допомогу дітям-сиротам, людям з інвалідністю, ветеранам війни і праці, самотнім і непрацездатним громадянам похилого віку. Однак, не всі показники благодійної допомоги оприлюднюються, оскільки релігійні організації не рекламують свою благодійницьку діяльність, мотивуючи це тим, що релігійні організації не є комерційними і надання допомоги віруючі вважають своїм обов'язком [2].

Соціальна діяльність релігійних організацій носить різноплановий характер. Релігійні організації допомагають розв'язувати проблеми соціально незахищених верств населення: займаються духовною опікою людей, які перебувають у виправних

зкладах, допомагають будинкам-інтернатам і школам, облаштовують безкоштовні пункти для харчування нужденних, організовують дитяче дозвілля, створюють при храмах і монастирях дитячі будинки, сиротинці, центри різного спрямування .

В Україні релігійні організації розробляють та реалізують різні проекти і програми: Адвентиська медична асоціація України, «Медична клініка на колесах», «Ліга Милосердя»(створена для обслуговування самотніх хворих людей та людей, прикутих до ліжка), «Відкриті двері»(допомога будинкам для осіб похилого віку), «Інтенсивна корекція» (допомога неповнолітнім, які мають проблеми інтелектуального розвитку, і проживають у притулках та дитячих будинках), «Домашня опіка», «Допомога на колесах «дітям вулиці», «Консультативний центр для жінок, постраждалих від торгівлі людьми», «Антивірус для дітей». Саме релігійні організації докладають великих зусиль у боротьбі з розповсюдженням ВІЛ та інших захворювань. За сприяння релігійних організацій активно розвивається волонтерський рух. Волонтери надають адресну, соціальну, медичну допомогу інвалідам, хворим і людям похилого віку .

Значимість релігійних організацій часто є недооціненою. Зміст і спрямованість діяльності релігійних організацій відповідають запитам і потребам суспільства, тому держава і соціум, зі свого боку, повинні допомагати і всебічно сприяти у діяльності релігійних організацій.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вебер М. Хозяйство и общество. Глава II. Основные социологические категории хозяйствования / М. Вебер; пер. с нем. А.Ф. Филиппова // Экономическая социология. – 2005. – Т. 6. – № 1. – С. 46-68.
2. Гунько С. Гуманитарная помощь: кое-что о правилах таможенного оформления // Мир денег. – 2000. – Март-апрель. – С.5.
3. Попов М.А. Фрейдизм и решения / М.А. Попов. – М.:Наука,1985. – С.75.

І.Г. Головатюк

здобувач, актор

Тернопільський обласний академічний театр актора і ляльки

ivan_holovatiuk@ukr.net

Науковий керівник –

доктор педагогічних наук, доцент

Сорока О. В.

ПОТЕНЦІАЛ АРТ-ТЕРАПЕВТИЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РОБОТІ З ДІТЬМИ (НА ПРИКЛАДІ ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО ОБЛАСНОГО АКАДЕМІЧНОГО ТЕАТРА АКТОРА І ЛЯЛЬКИ)

Постановка вистав із конкретною планово-тематичною ідеєю є основним засобом роботи із дітьми у ляльковому театрі. Зокрема у Тернопільському обласному